

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 53/25

Luxemburg, 29 aprilie 2025

Hotărârea Curții în cauza C-452/23 | Fastned Deutschland

Curtea de Justiție precizează condițiile în care un contract de concesiune poate fi modificat fără desfășurarea unei noi proceduri de atribuire

Posibilitatea de a modifica, în anumite condiții, un contract de concesiune fără desfășurarea unei noi proceduri de atribuire se aplică și unei concesiuni atribuite inițial unei entități in-house, chiar dacă concesionarul a fost între timp privatizat

În contextul unui litigiu referitor la extinderea unor concesiuni existente pentru exploatarea zonelor de servicii de pe autostrăzile germane la construirea și exploatarea unor stații de încărcare pentru vehicule electrice, Curții de Justiție i s-a solicitat să se pronunțe cu privire la posibilitatea de a se efectua, în anumite condiții, o astfel de extindere fără desfășurarea unei noi proceduri de atribuire. Curtea consideră că faptul că inițial concesiunea a fost atribuită unei entități *in-house*, deși concesionarul a fost între timp privatizat, nu se opune acestei extinderi. Nu este necesar să se controleze legalitatea atribuirii inițiale a concesiunii atunci când orice termen pentru a o contesta a expirat. Condiția ca modificarea să fi fost „necesară” în urma unor circumstanțe imprevizibile înseamnă că acestea din urmă impun adaptarea concesiunii inițiale pentru a se asigura că executarea corectă a acesteia poate să persiste.

În jur de 90 % din zonele de servicii de pe autostrăzile federale germane sunt exploatate de Autobahn Tank & Rast și de Ostdeutsche Autobahntankstellen pe baza a aproximativ 360 de contracte de concesiune încheiate cu statul german¹. Acesta din urmă a extins ulterior concesiunile existente, fără o procedură de atribuire, la construirea și exploatarea unor stații de încărcare pentru vehicule electrice în aceste zone. Fastned², care exploatează asemenea stații în Germania, contestă această extindere în fața unei instanțe germane.

280 dintre aceste 360 de concesiuni fuseseră inițial atribuite fără o procedură de atribuire predecesorului³ celor doi operatori în cauză între anii 1996 și 1998, pentru o durată maximă de 40 de ani. La momentul respectiv, acest predecesor era deținut în proporție de 100 % de statul german, după care a fost privatizat în întregime.

Fastned consideră că extinderea concesiunilor la stațiile de încărcare este lipsită de validitate, întrucât ea ar fi trebuit să fie precedată de o procedură de atribuire la nivelul Uniunii Europene.

Instanța germană a solicitat Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la normele Uniunii Europene privind atribuirea concesiunilor care, având în vedere valoarea lor, trebuie în principiu să fie deschise concurenței⁴.

Una dintre aceste norme permite, în anumite condiții⁵, modificarea unei concesiuni existente fără o nouă procedură de atribuire atunci când această modificare este „necesară” în urma unor circumstanțe imprevizibile. Potrivit Fastned, această normă nu se aplică concesiunilor care inițial nu au fost atribuite în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă.

Curtea răspunde că norma în discuție se aplică și în cazul în care concesiunea a fost atribuită inițial, fără o procedură concurențială, unei entități *in-house*⁶, iar modificarea obiectului acestei concesiuni se efectuează la o dată la care concesionarul nu mai are calitatea de entitate *in-house*. Această normă nu impune ca instanțele naționale să controleze legalitatea atribuirii inițiale a unei concesiuni cu ocazia unei acțiuni prin care se solicită anularea unei

modificări a acesteia atunci când orice termen pentru contestarea acestei atribuirii inițiale a expirat.

Curtea mai precizează că modificarea unei concesiuni este „necesară”, în sensul aceleiași norme, dacă circumstanțe imprevizibile impun adaptarea concesiunii inițiale pentru a se asigura că executarea corectă a acesteia poate să persiste.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ Prin intermediul Autobahn des Bundes, o societate de drept privat, care este proprietate inalienabilă a Republicii Federale Germania.

² Inițial, Tesla Germany a contestat modificările aduse contractelor de concesiune alături de Fastned, însă ulterior ea a renunțat la judecată.

³ Tank & Rast AG.

⁴ [Directiva 2014/23/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune.

⁵ Potrivit dispoziției în cauză, posibilitatea de a modifica o concesiune fără o nouă procedură de atribuire este subordonată respectării a trei condiții. Prima cuprinde două elemente, referitoare, primul, la apariția unor circumstanțe pe care o autoritate contractantă diligentă nu ar fi putut să le prevadă și, al doilea, la faptul că necesitatea modificării concesiunii în cauză a intervenit în urma acestor circumstanțe. A doua condiție impune ca modificarea respectivă să nu schimbe caracterul general al concesiunii în cauză. A treia impune, în principiu, ca creșterea valorii acestui contract să nu depășească 50 % din valoarea contractului de concesiune inițial.

⁶ Potrivit normelor aplicabile la momentul atribuirii inițiale a 280 dintre cele 360 de concesiuni în discuție, era considerată entitate *in-house* o entitate (i) asupra căreia autoritatea contractantă exercita un control analog celui pe care aceasta îl exercita asupra propriilor servicii și (ii) care realiza cea mai mare parte a activității sale cu această autoritate contractantă.